

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Симона Петлюри, 16/108, м. Київ, 01032, тел. (044) 235-95-51, e-mail: inbox@ko.arbitr.gov.ua

РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"26" жовтня 2020 р.

м. Київ Справа № 911/2352/19 (911/1692/20)

за позовною заявою ліквідатора Товариства з обмеженою відповідальністю «Украгроторг-2015» (08702, Київська обл., м. Обухів, вул. Каштанова, буд. 7-В, оф. 8; код ЄДРПОУ 39656334)

до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрроссервіс-1» (25001, м. Кропивницький, пров. Сухумський, буд. 10; код ЄДРПОУ 38436015)

про стягнення 79792,15 грн.

у відокремленому провадженні в межах справи № 911/2352/19

за заявою Головного управління ДПС у Київській області (03151, м. Київ, вул. Народного Ополчення, буд. 5А; код ЄДРПОУ 43141377)

до боржника Товариства з обмеженою відповідальністю «Украгроторг-2015» (08702, Київська обл., м. Обухів, вул. Каштанова, буд. 7-В, оф. 8; код ЄДРПОУ 39656334)

про банкрутство

Суддя Наріжний С.Ю.

Без виклику представників учасників у справі.

ВСТАНОВИВ:

у провадженні Господарського суду Київської області перебуває справа № 911/2352/19 за заявою ГУ ДПС у Київській області про банкрутство ТОВ «Украгроторг-2015».

Постановою Господарського суду Київської області від 03.12.2019 визнано банкрутом ТОВ «Украгроторг-2015» та відкрито його ліквідаційну процедуру, ліквідатором Банкрута призначено арбітражного керуючого Демчана О.І.

На даний час у справі триває ліквідаційна процедура.

До суду надійшла позовна заява ліквідатора ТОВ «Украгроторг-2015» від 09.06.2020 № 02-73/100 (вх. № 1702/20) до Відповідача ТОВ «Укрроссервіс-1» про стягнення заборгованості у сумі 79792,15 грн.

Згідно ч. 1, 2 ст. 7 КУзПБ, спори, стороною в яких є боржник, розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з

позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

Ухвалою суду від 24.06.2020 відкрито провадження щодо розгляду вказаної позовної заяви, за правилами спрощеного позовного провадження у відокремленому провадженні в межах справи № 911/2352/19 про банкрутство ТОВ «Украгроторг-2015»; встановлено процесуальні строки сторонам для подання відзиву, відповіді на відзив та заперечень; за клопотанням Позивача витребувано від Відповідача оригінал для огляду та належним чином засвідчену копію для залучення до матеріалів справи договору купівлі-продажу № Т01/07/15/8 від 01.07.2015; витребувано від ГУ ДПС у Кіровоградській області належним чином засвідчені копії для залучення до матеріалів справи податкових декларацій з податку на додану вартість по ТОВ «Укрроссервіс-1» за липень 2015 року (звітний період) разом з додатком 5 (розшифровки податкових зобов'язань та податкового кредиту в розрізі контрагентів).

Вказана ухвала суду від 24.06.2020 отримана Позивачем 02.07.2020 (рекомендоване повідомлення № 0103273990112) та Відповідачем 07.07.2020 (рекомендоване повідомлення № 0103273990023), отже сторони належним чином повідомлені про дане судове провадження.

13.07.2020 до суду надійшов лист ГУ ДПС у Кіровоградській області від 09.07.2020 б/№ (вх. № 14233/20) з доданими доказами на виконання вимог ухвали суду від 24.06.2020.

24.07.2020 до суду надійшов відзив Відповідача від 21.07.2020 б/№ (вх. № 15383/20) на позовну заяву.

Крім цього 24.07.2020 до суду надійшла заява Відповідача від 21.07.2020 б/№ (вх. № 15384/20) про застосування строків позовної давності.

29.07.2020 до суду надійшли письмові заперечення Позивача від 28.07.2020 № 02-73/106 (вх. № 15826/20) на відзив і заяву про застосування строків позовної давності.

При цьому суд констатує, що Відповідачем не виконано вимоги ухвали суду від 24.06.2020 про надання витребуваних доказів.

У зв'язку з невиконанням Відповідачем вимог ухвали суду від 24.06.2020 щодо надання витребуваних доказів, ухвалою суду від 02.09.2020 вжито заходи процесуального примусу шляхом стягнення з Відповідача в доход Державного бюджету України штрафу у розмірі одного прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Судом встановлено, що сторони у справі протягом встановленого ухвалою суду від 24.06.2020 строку скористались передбаченими ГПК України правами на подання відзиву на позов і заперечень на відзив.

Враховуючи викладене вище розгляд справи здійснюється судом згідно матеріалів позовної заяви, відзиву Відповідача на позов і заяви про застосування строків позовної давності, заперечень Позивача на відзив, а також доказів, наданих ГУ ДПС у Кіровоградській області на виконання вимог ухвали суду від 24.06.2020.

Судом встановлено, що сторонами справи не подавалися до суду заяви в порядку ч. 5, 7 ст. 252 ГПК України про розгляд справи в судовому засіданні з повідомленням

(викликом) сторін.

Узагальнені доводи Позивача є наступними.

За результатом аналізу податкової звітності Боржника, зокрема податкової накладної від 30.07.2015 № 4, а також аналізу виписки з банківського рахунку Боржника ліквідатором встановлено, що Боржником у липні 2015 року було реалізовано на користь ТОВ «Укрроссервіс-1» товар на загальну суму 86730,60 грн з ПДВ на підставі договору від 01.07.2015 № T01/07/15/8, однак вказаний товар було оплачено Відповідачем частково, у сумі 6938,45 грн (платіж від 18.08.2015).

Докази оплати товару в іншій частині відсутні, отже заборгованість Відповідача перед Позивачем за поставлений товар становить 79792,15 грн.

Крім цього ліквідатор зазначив, що у нього відсутній примірник договору від 01.07.2015 № T01/07/15/8 та будь-які інші первинні документи, на підставі яких здійснювалась поставка товару. Вжиті ліквідатором Банкрута заходи щодо отримання бухгалтерської документації Боржника від попереднього керівництва Боржника виявились безрезультативними.

Претензія ліквідатора Банкрута про надання первинних документів щодо прийняття товару від ТОВ «Украгроторг-2015» та погашення заборгованості за поставлений товар залишена Відповідачем без реагування.

Узагальнена позиція Відповідача, викладена у відзиві на позов та заяві про застосування строків позовної давності.

Факт продажу товару повинен бути підтверджений належними, допустимими, достовірними та достатніми доказами, які свідчили б про реальну зміну майнового стану суб'єкта господарювання (використання результату отриманої послуги у господарській діяльності), зокрема первинними документами згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Однак Позивачем не надано жодного документу, який підтверджує наявність боргу Відповідача перед Позивачем, отже позовні вимоги не підлягають задоволенню.

При цьому, оскільки поставка товару здійснювалась у 2015 році, отже Позивачем пропущено строк позовної давності для звернення до суду з відповідними вимогами, внаслідок чого у задоволенні позову слід відмовити на підставі ст. 257, 267 ЦК України.

Відносно вказаних доводів Відповідача Позивач в запереченнях зазначив, що факт здійснення господарської операції може підтверджуватися не лише первинною документацією, а й іншими доказами, у даному випадку частковою оплатою товару, податковою накладною та фактом використання Відповідачем податкового кредиту, який у останнього виник у зв'язку з здійсненням господарської операції по поставці товару на суму 86730,60 грн.

Щодо заяви Відповідача про застосування строків позовної давності Позивач просить суд врахувати судову практику Судової палати для розгляду справ про банкрутство Касаційного господарського суду, викладену в постанові від 17.03.2020 у справі № 10/5026/995/2012 та зазначає, що арбітражного керуючого Демчана О.І. призначено ліквідатором Банкрута 03.12.2019, отже відповідно до ст. 261 ЦК України перебіг строку позовної давності для ліквідатора розпочався після його призначення у даній справі.

Крім цього ліквідатор зазначив, що Відповідачем не надано на вимогу суду примірника договору купівлі-продажу від 01.07.2015 № T01/07/15/8, отже Відповідачем не доведено факту пропуску Позивачем строку позовної давності у даній справі, оскільки умови договору можуть містити будь-який строк оплати за договором.

При цьому, у зв'язку з ненаданням Відповідачем примірника договору купівлі-продажу від 01.07.2015 № Т01/07/15/8 строк оплати за поставлений товар слід обраховувати згідно з приписами норм ч. 2 ст. 530 ЦК України, а саме протягом 7 днів з дати вручення Відповідачу вимоги № 02-73/62 від 26.02.2020, яка була направлена Позивачем Відповідачу у лютому 2020 року.

На підставі викладеного Позивач просить суд у випадку, якщо суд прийде до висновку про пропуск Позивачем строку позовної давності, визнати причини пропуску строку поважними та задовольнити позовні вимоги повністю.

Детально розглянувши матеріали справи, з'ясувавши фактичні обставини, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, дослідивши подані докази, суд встановив наступне.

Згідно ч. 2, 8 ст. 12 КУзПБ, арбітражний керуючий серед іншого зобов'язаний проводити аналіз фінансово-господарського стану, інвестиційної та іншої діяльності боржника та становища на ринках боржника та подавати результати такого аналізу до господарського суду разом з документами, що підтверджують відповідну інформацію. Під час виконання повноважень арбітражний керуючий має право на безпосередній доступ до інформації про боржників, їхнє майно, доходи та кошти, у тому числі конфіденційної, що міститься в державних базах даних і реєстрах, у тому числі електронних. Порядок доступу до такої інформації з баз даних та реєстрів встановлюється центральними органами виконавчої влади, які забезпечують їх ведення.

Частиною 1 статті 61 КУзПБ встановлено, що ліквідатор з дня свого призначення здійснює такі повноваження: виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута; аналізує фінансовий стан банкрута; виконує повноваження керівника (органів управління) банкрута; формує ліквідаційну масу; заявляє до третіх осіб вимоги щодо повернення банкруту сум дебіторської заборгованості; здійснює інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

Відповідно до ч. 1 ст. 59 КУзПБ, з дня ухвали господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю.

Як вже вказано вище, постановою Господарського суду Київської області від 03.12.2019 визнано банкрутом ТОВ «Украгроторг-2015» та відкрито його ліквідаційну процедуру; ліквідатором призначено арбітражного керуючого Демчана О.І.

За результатом аналізу податкової звітності Банкрута та руху коштів по банківському рахунку ліквідатором встановлено, що ТОВ «Украгроторг-2015» у липні 2015 року було поставлено на користь ТОВ «Укрроссервіс-1» товар на загальну суму 86730,60 грн.

Крім цього, на виконання ухвали суду від 24.06.2020 ГУ ДПС у Кіровоградській області надано копії податкової декларації з ПДВ з додатками 5 розшифровки податкових зобов'язань та податкового кредиту в розрізі контрагентів, що подавалися Відповідачем за липень 2015 року та уточнюючого розрахунку податкових зобов'язань з ПДВ у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок.

З вказаної податкової декларації вбачається, що в липні 2015 року ТОВ «Укрроссервіс-1» була здійснена господарська операція щодо придбання товару у ТОВ «Украгроторг-2015» на суму 72275,50 грн, крім того ПДВ 14455,10 грн (що загалом складає 86730,60 грн) та за результатом здійснення вказаної господарської операції сформовано податковий кредит за основною ставкою у сумі 14455,10 грн.

Водночас, за результатами аналізу виписки з банківського рахунку Банкрута вбачається, що Відповідач здійснив розрахунок з Позивачем за отриманий товар лише частково, у сумі 6938,45 грн (платіж від 18.08.2015).

В іншій частині, а саме в сумі 79792,15 грн, докази здійснення Відповідачем розрахунку за поставлений товар відсутні.

У зв'язку з тим, що попереднім керівництвом Боржника не було передано арбітражному керуючому Демчану О.І. бухгалтерської документації Боржника, ліквідатор Банкрута звернувся до Відповідача з вимогою від 26.02.2020 № 02-73/62 про перерахування коштів та надання копій документів, на підставі яких Відповідач приймав товар від Позивача, однак вказана вимога залишена Відповідачем без реагування.

Згідно ч. 1 ст. 509 ЦК України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від вчинення певної дії (негативне зобов'язання), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Частиною 1 статті 193 ГК України встановлено, що суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

До виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Договір є обов'язковим для виконання сторонами (ст. 629 ЦК України).

Згідно ст. 525 ЦК України, одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін). Якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства (ст. 530 ЦК України).

Частинами 1, 2 статті 692 ЦК України встановлено, що покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару. Покупець зобов'язаний сплатити продавцеві повну ціну переданого товару. Договором купівлі-продажу може бути передбачено розстрочення платежу.

Відповідно до ст. 610, 612 ЦК України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання). Боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

У зв'язку з відсутністю у ліквідатора Банкрута первинних бухгалтерських документів щодо здійснення між сторонами відповідних господарських операцій, на підтвердження факту здійснення поставки Боржником товару Відповідачу ліквідатор посилається на податкову накладну, яка надана органом ДПС на запит ліквідатора.

Відповідно до визначення термінів, що містяться в статті 1 Закону України «Про

бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», господарська операція - дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства; первинний документ - це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Частинами першою та другою статті 3 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначено, що метою ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності є надання користувачам для прийняття рішень повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Бухгалтерський облік є обов'язковим видом обліку, який ведеться підприємством. Фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Підпунктом 2.1 пункту 2 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженого наказом Міністерства фінансів України № 88 від 24.05.1995, в редакції, чинній станом на дату здійснення поставок товару, (далі - Положення) визначено, що первинні документи - це документи, створені у письмовій або електронній формі, які містять відомості про господарські операції, включаючи розпорядження та дозволи адміністрації (власника) на їх проведення.

Відповідно до статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

При цьому, у разі дефектів первинних документів або невизнання стороною факту постачання спірного товару, сторони не позбавлені можливості доводити постачання товару іншими доказами, які будуть переконливо свідчити про фактичні обставини здійснення постачання товару.

Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного Суду від 04.11.2019 у справі № 905/49/15.

Згідно підпункту «а» пункту 185.1 статті 185 Податкового кодексу України в редакції, об'єктом оподаткування є операції платників податку з постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 цього Кодексу, у тому числі операції з безоплатної передачі та з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю.

Відповідно до частин 201.1, 201.7, 201.10 статті 201 Податкового кодексу України, платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою (за наявності) податкову накладну.

Податкова накладна є податковим документом і одночасно відображається у податкових зобов'язаннях і реєстрі виданих податкових накладних продавця та реєстрі отриманих податкових накладних покупця. Податкова накладна складається на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що надійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс).

Податкова накладна видається платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, на вимогу покупця та є підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту. При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний надати покупцю

податкову накладну та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Згідно матеріалів справи, ТОВ «Укрроссервіс-1» на виконання вимог ПК України було подано до органу ДПС податкову декларацію з ПДВ за липень 2015 року, в якій відображена господарська операція щодо придбання товару у ТОВ «Украгроторг-2015» на суму 72275,50 грн, крім того ПДВ 14455,10 грн (що загалом складає 86730,60 грн) та за результатом здійснення вказаної господарської операції Відповідачем сформовано податковий кредит за основною ставкою у сумі 14455,10 грн.

Відповідно до п. 44.1 статті 44 Податкового кодексу України, для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Таким чином, за наслідком здійснення вказаної господарської операції та подання податкової декларації до органу ДПС, ТОВ «Укрроссервіс-1» відображено податкові зобов'язання за відповідною господарською операцією.

Враховуючи викладене вище суд дійшов висновку, що матеріалами справи спростовуються викладені Відповідачем у відзиві на позов доводи про відсутність належних, достовірних та достатніх доказів поставки Позивачем Відповідачу товару на суму 86730,60 грн.

Отже суд вважає доведеними обставини щодо поставки Позивачем Відповідачу товару на суму 86730,60 грн, які підтверджені податковою накладною від 30.07.2015 № 4, податковою декларацією з ПДВ за липень 2015 року та частковою оплатою Відповідачем поставленого товару.

Зокрема, згідно матеріалів справи, поставлений Позивачем товар оплачено Відповідачем частково, на суму 6938,45 грн (платіж від 18.08.2015), що підтверджується банківською випискою з рахунку Позивача. Доказів повної оплати поставленого товару Відповідачем протягом розгляду справи не надано.

З огляду на викладене вище суд дійшов висновку про обґрунтованість та доведеність заборгованості Відповідача перед Позивачем за поставлений товар у сумі 79792,15 грн.

Щодо заяви Відповідача про застосування строків позовної давності у даній справі суд зазначає наступне.

Статтями 256, 257 ЦК України визначено, що позовна давність - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу. Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.

Згідно ст. 261 ЦК України, перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила. За зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання. За зобов'язаннями, строк виконання яких не визначений або визначений моментом вимоги, перебіг позовної давності починається від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання. Якщо боржникові надається пільговий строк для виконання такої вимоги, перебіг позовної давності починається зі спливом цього строку.

Відповідно до ст. 267 ЦК України, позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення. Сплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови у позові.

Згідно п. 4.2. Постанови Пленуму ВГСУ від 29.05.2013 № 10 «Про деякі питання практики застосування позовної давності у вирішенні господарських спорів» (надалі також «Постанова Пленуму № 10»), у зобов'язальних правовідносинах, в яких визначено строк виконання зобов'язання, перебіг позовної давності починається з дня, наступного за останнім днем, у який відповідне зобов'язання мало бути виконане.

Пунктом 1.4. Постанови Пленуму № 10 визначено, що позовна давність застосовується у розгляді вимог кредиторів за грошовими зобов'язаннями у провадженні зі справ про банкрутство, за винятком випадків, коли підставою цих вимог є виконавчі документи або якщо у відповідних вимогах судом вже було відмовлено в порядку позовного провадження.

Відповідно до п. 2.2. Постанови Пленуму № 10, за змістом частини першої статті 261 ЦК України позовна давність застосовується лише за наявності порушення права особи.

Отже, перш ніж застосовувати позовну давність, господарський суд повинен з'ясувати та зазначити в судовому рішенні, чи порушене право або охоронюваний законом інтерес позивача, за захистом якого той звернувся до суду. У разі коли такі право чи інтерес не порушені, суд відмовляє в позові з підстав його необґрунтованості. І лише якщо буде встановлено, що право або охоронюваний законом інтерес особи дійсно порушені, але позовна давність спливла і про це зроблено заяву іншою стороною у справі, суд відмовляє в позові у зв'язку зі впливом позовної давності - за відсутності наведених позивачем поважних причин її пропущення.

Судом встановлено, що Позивачем обґрунтовано та доведено наявність заборгованості Відповідача перед Позивачем за поставлений товар у сумі 79792,15 грн, відповідно доведено порушення права Позивача на отримання оплати вартості поставленого товару.

В заяві про застосування строків позовної давності Відповідач зазначає, що поставка товару, щодо оплати вартості якого розглядається даний спір, здійснено ймовірно у 2015 році, а з позовом Позивач звернувся до суду 09.06.2020, отже з пропуском трирічного строку позовної давності.

Відтак, з позиції Відповідача, у задоволенні позову слід відмовити на підставі ст. 267 ЦК України, у зв'язку з пропуском строку позовної давності.

Згідно ст. 530 ЦК України, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін). Зобов'язання, строк (термін) виконання якого визначений вказівкою на подію, яка неминуче має настати, підлягає виконанню з настанням цієї події.

Якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

Як вже вказано вище, за зобов'язаннями з визначеним строком виконання перебіг позовної давності починається зі спливом строку виконання; за зобов'язаннями, строк виконання яких не визначений або визначений моментом вимоги, перебіг позовної давності починається від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про

виконання зобов'язання.

Отже перебіг позовної давності починається не від дати поставки товару, а зі спливом строку виконання зобов'язання, або від дня, коли у кредитора виникає право пред'явити вимогу про виконання зобов'язання.

Суд зазначає, що Відповідачем не виконано вимоги ухвали суду щодо надання договору купівлі-продажу № Т01/07/15/8 від 01.07.2015, який повинен містити істотні умови договору, у т.ч. щодо строку оплати поставленого товару (конкретно визначений строк, або ж з моменту отримання вимоги). Відповідний обов'язок щодо надання договору не виконано Відповідачем навіть після застосування судом заходів процесуального примусу у вигляді покладення на Відповідача штрафу.

Таким чином суд дійшов висновку, що Відповідачем не доведено обставин щодо пропуску Позивачем строку позовної давності, внаслідок чого суд погоджується з доводами Позивача про те, що в даному випадку строк позовної давності слід обраховувати в порядку ч. 2 ст. 530 ЦК України, зокрема протягом 7 днів від дати вручення Відповідачу вимоги Позивача від 26.02.2020 № 02-73/62 про сплату вартості поставленого товару, яка була направлена Відповідачу 26.02.2020 року.

Враховуючи викладене суд дійшов висновку про те, що Позивачем не було пропущено строк позовної давності для звернення з даним позовом про стягнення з Відповідача заборгованості за поставлений товар у сумі 79792,15 грн, отже заява Відповідача про застосування строку позовної давності не підлягає задоволенню.

Згідно ч. 1 ст. 73, ч. 1 ст. 74 ГПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Статтями 76, 77, 79 ГПК України визначено, що належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Враховуючи все викладене вище суд дійшов висновку про доведеність існування боргу Відповідача перед Позивачем у сумі 79792,15 грн щодо оплати вартості поставленого товару, у зв'язку з чим позов підлягає задоволенню повністю.

Відповідно до ст. 129 ГПК України, судові витрати у вигляді судового збору в сумі 2102,00 грн покладаються на Відповідача та підлягають стягненню з Відповідача на користь Позивача.

Керуючись ст. 129, 233, 238, 240, 241, 256, п. 17.5. розділу XI ГПК України, ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства, суд

ВИРІШИВ:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрроссервіс-1» (25001, м. Кропивницький, пров. Сухумський, буд. 10; код ЄДРПОУ 38436015) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Украгроторг-2015» (08702, Київська обл., м. Обухів, вул. Каштанова, буд. 7-В, оф. 8; код ЄДРПОУ 39656334) 79792 (сімдесят дев'ять тисяч сімсот дев'яносто дві) грн 15 коп. боргу та 2102 (дві тисячі сто дві) грн 00 коп. судового збору.
3. Видати наказ після набрання рішенням законної сили.
4. Копію рішення надіслати сторонам.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Північного апеляційного господарського суду через Господарський суд Київської області протягом двадцяти днів з дня складення повного тексту рішення.

Дата складення та підписання повного тексту рішення 26.10.2020.

Суддя

С.Ю. Наріжний

Прошито та пронумеровано
на 10 аркушах
«27» 10 2020 року
Помічник судді
Капля А.В. _____

